

**از کارگران چریک فدایی خلق
بیاموزیم!**

درباره زندگی چریک فدایی خلق، رفیق شهید حیدر بابایی

چریک فدایی خلق رفیق حیدر بابایی، کارگر مکانیکی بود که دزخیمان جمهوری اسلامی در ۹ مرداد ۱۳۶۱ قلب سرخش را آماج گلوله‌های مرگبار خود قرار دادند. وی در زمان تیرباران تنها ۲۲ بهار از زندگی‌اش گذشته بود. رفیق حیدر تعمیرکار ماشین‌های کشاورزی بود و همراه با رفقا محمدرضا الماسی و مهرداد شاهمرادی در اسلام آباد غرب در ارتباط با چریک‌های فدایی خلق فعالیت می‌کرد. در اسفند سال ۶۰ کل هواداران چریک‌های فدایی خلق در کرمانشاه مورد یورش پاسداران سپاهی جمهوری اسلامی قرار گرفتند. در جریان این یورش بود که رفیق حیدر بابایی نیز در ۱۵ اسفندماه آن سال دستگیر و در همان اسلام آباد به محض دستگیری زیر وحشیانه‌ترین شکنجه‌ها قرار گرفت. در آن زمان هنوز وزارت اطلاعات تشکیل نشده بود و کار جنایت در حق نیروهای آزادی‌خواه و مبارزینی که برای رهایی جامعه خود از زیر سلطه امپریالیست‌ها به هر حرکت انقلابی دست می‌زدند در مقرهای سپاه پاسداران صورت می‌گرفت. از این رو رفیق حیدر را پس از چند روز شکنجه در اسلام آباد به مقر سپاه پاسداران در کرمانشاه منتقل نمودند.

رفیق حیدر و یارانی که با وی دستگیر شده بودند در کرمانشاه با مقاومت در مقابل شکنجه‌گران، نمونه برجسته‌ای از ایمان چریک‌های فدایی خلق به آرمان‌های سوسیالیستی را از خود نشان دادند. کلیه‌های رفیق در زیر شکنجه شدیداً آسیب دید ولی پاسداران جهل و جنایت و حافظین نظام گنبدیده سرمایه‌داری در ایران قادر به تسلیم او و دیگر یاران کمونیست‌اش نشدند. ماموران پس از مدتی رفقای دستگیر شده در اسلام آباد را به این شهر بازگردانده و در نمایش مسخره‌ای به عنوان دادگاه و در واقع بیدادگاه دو دقیقه‌ای، آنها را به مرگ محکوم نمودند. پس از آن در فروردین‌ماه سال ۱۳۶۱ وی را همراه با رفقای که با وی هم‌پرونده بودند از اسلام آباد به زندان دیزل آباد کرمانشاه منتقل نمودند.

رفیق حیدر کارگر آگاهی بود که در جریان انقلاب سال‌های ۵۶ و ۵۷ به صفوف رزمندگان انقلاب مردم پیوست و در جریان همین انقلاب امر انقلاب را فرا گرفت و انقلابی شد.

او کارگر رزمنده و آگاهی بود که با مشاهده برخوردهای رژیم تازه روی کار آمده متوجه شد که خمینی در راس این رژیم تنها برای فریب توده‌ها قول آوردن پول نفت بر سر سفره‌های مردم را داده بود و با مشاهده اعمال دست‌اندرکاران در برخورد با ستم‌دیدگان جامعه، به این حقیقت پی برد که وعده‌های "آب و برق را مجانی می‌کنیم"، "خانه نخرید، چون همه را صاحب مسکن خواهیم کرد"، "آزادی همه را تضمین می‌کنیم و کمونیست‌ها هم آزاد خواهند بود" و از این قبیل وعده‌ها، تماما تبلیغات ریاکارانه برای فریب توده‌های مردم ایران بوده است. بر این اساس، رفیق حیدر خیلی زود به این حقیقت پی برد که قیام بهمن به رغم همه فداکاری‌های کارگران و رزمندگان انقلاب به دلیل پراکندگی صفوف طبقه کارگر و عدم رهبری انقلاب توسط این طبقه با شکست مواجه شده است. او از این شکست درس گرفت و با آگاهی به تئوری مبارزه مسلحانه چریک‌های فدایی خلق عمیقاً معتقد شد که برای پیروزی انقلاب به تشکل و تسلیح کارگران و جنگ انقلابی آنها نیاز هست. او در صفوف هواداران چریک‌های فدایی خلق در اسلام آباد کمک‌های بسیاری در رابطه با تهیه امکانات و انتقال آنها به کرمانشاه در اختیار این بخش می‌گذاشت.

ایمان رفیق حیدر به آرمان‌های انقلابی طبقه کارگر و راه سرخ‌رهایی کارگران با صلابتی که وی در زیر شکنجه‌های وحشیانه جلادان جمهوری اسلامی از خود نشان داده بود، همراه با دیگر رفقای سرافراز کرمانشاه فراموش نشدنی است.

بالاخره دشمن زبون ناتوان از نابودی اندیشه و آرمان‌های این کارگر انقلابی در زندان دیزل آباد کرمانشاه حکم مرگ را در مورد او به اجرا درآورد. در این زندان بود که این کارگر مبارز که تا آخرین لحظه زندگی‌اش سرود رهایی طبقه کارگر بر لبانش جاری بود و ایمان داشت که جمهوری اسلامی هرگز از نفرت و خشم کارگران مبارز ایران و دیگر ستم‌دیدگان جامعه در امان نخواهد بود و مرگ و نیستی سرنوشت محتوم این رژیم و حامیان و هادیان امپریالیست‌اش می‌باشد، در مرداد ۱۳۶۱ شجاعانه در مقابل جوخه اعدام پاسداران نظام حاکم ایستاد و خونس را تقدیم راه آزادی و سوسیالیسم نمود. به این ترتیب چریک‌های فدایی خلق یکی از رفقای استوار و کارگر رزمنده قهرمانی را برای همیشه از دست دادند. کمونیست رزمندگانی که با زندگی و مرگ سرخس به کارگران و انقلابیون آموخت که چگونه باید زیست و جنگید.

یاد رفیق حیدر بابایی گرامی و راهش پر رهرو باد!